

Lovforslag nr. L 264. Fremsat den 14. maj 1986 af arbejdsministeren

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

(Yderligere nedbringelse af arbejdsløshedskassernes fejludbetalinger m.v.)

§ 1

I lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 407 af 3. september 1985, som ændret senest ved lov nr. 00 af 00. 1986 foretages følgende ændringer:

1. § 41, stk. 1, nr. 3, a), affattes således:

»a) er beskæftiget som lønmodtager inden for kassens faglige område og som inden for de sidste 10 uger umiddelbart før begæring om optagelse har hat sådan beskæftigelse i mere end 300 timer, jfr. dog kapitel 11, ellers«.

2. I § 41 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen kan efter forhandling med landsarbejdsnævnet fastsætte nærmere regler for anvendelsen af stk. 1 og 2.«.

3. I § 55 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. For et medlem som modtager pension efter lov om social pension eller tilsvarende udenlandsk lovgivning, gælder endvidere reglen i § 64.«.

4. I § 61, stk. 3, sidste pkt., udgår:

»for 3 år ad gangen«.

5. § 64, stk. 1 og 2, affattes således:

»§ 64. For et medlem, som modtager pension efter lov om social pension eller tilsva-

rende udenlandsk lovgivning, er ret til dagpenge efter § 51, jfr. § 46, stk. 2, betinget af, at medlemmet har haft arbejde eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed som nævnt i § 55, stk. 1, inden for de sidste 18 måneder.

Stk. 2. Til et medlem, som er omfattet af stk. 1, kan dagpenge inden for et kalenderår højst udbetales med beløb, der svarer til dagpenge for sammenlagt 78 dage.«.

6. § 64, stk. 3, ophæves.

7. I § 64, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1 og 2«.

8. I § 67, stk. 1, udgår: »bortset fra merarbejde af tilfældig karakter,«.

9 I § 67 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Optagelse som deltidsforsikret medlem er betinget af, at personen enten

1. er beskæftiget som lønmodtager inden for kassens faglige område og har haft sådan beskæftigelse mindst 150 og højst 300 timer inden for de sidste 10 uger umiddelbart før begæring om optagelse, eller
2. dokumenterer at kunne få og faktisk får sådan beskæftigelse som nævnt i nr. 1 umiddelbart efter optagelsen.

Stk. 3. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen kan efter forhandling med landsarbejdsnævnet fastsætte nærmere regler for anvendelsen af stk. 2.«.

10. § 68, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 2-5.

11. § 68, stk. 4, der bliver stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Et deltidsforsikret medlem, som i en sammenhængende periode på 13 uger har haft arbejde i større omfang end deltidsarbejde, overgår til fuldtidsforsikret medlem med virkning fra tidspunktet for arbejdets begyndelse. Medlemmet skal anmelde ændringen i arbejdstiden til kassen.«.

12. I § 68, stk. 5, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1, 2 og 4« til: »stk. 1 og 3«.

13. I § 68, stk. 6, der bliver stk. 5, ændres »stk. 4« til: »stk. 3«.

14. § 69 ophæves.

15. § 71, stk. 2, ophæves.

16. I § 72, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 68, stk. 1 eller 2,« til: »§ 67, stk. 2, eller § 68, stk. 1«.

17. I § 72 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. For et medlem, som modtager pension efter lov om social pension eller til-

svarende udenlandsk lovgivning, gælder endvidere reglen i § 74.«.

18. § 74, stk. 1 og 2, affattes således:

»§ 74. For et deltidsforsikret medlem, der er omfattet af § 64, er retten til dagpenge betinget af, at medlemmet har haft arbejde som nævnt i § 72, stk. 1, inden for de sidste 18 måneder.

Stk. 2. Til et medlem, som er omfattet af stk. 1, kan dagpenge inden for et kalenderår højst udbetales med beløb, der svarer til dagpenge for sammenlagt 78 dage.«.

19. I § 74, stk. 3, 1. pkt., udgår: »§ 64, stk. 1, og nærværende paragrafs«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. september 1986.

Stk. 2. De hidtil gældende regler i § 64 og § 74 finder dog efter anmodning fortsat anvendelse indtil 1. september 1987 for personer, der på lovens ikrafttrædelsestidspunkt modtager pension efter lov om social pension eller tilsvarende udenlandsk lovgivning og som samtidig eller senere opfylder betingelsen i § 55, stk. 1.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Folketingstidende 1969-70, FF. sp. 3222, 3605 og 4473; tillæg A sp. 2369; tillæg B sp. 673; tillæg C sp. 321) er senest bekendtgjort ved love nr. 407 af 3. september 1985 og ændret ved lov nr. 575 af 19. december 1985 og lov nr. 197 af 9. april 1986.

Der er fremsat forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Ændringer som følge af indførelse af delpension). Forslaget har ingen indflydelse på dette forslag.

I februar 1985 besluttede arbejdsministeren at nedsætte et udvalg, det såkaldte Bonnerup-udvalg med repræsentanter fra arbejdsmarkedets parter og fra flere ministerier.

Udvalget fik i første omgang to opgaver; behandling af supplerende dagpenge med udgangspunkt i spørgsmålet om utilsigtede tilpasninger, og behandling af forenklinger af det nuværende regelsæt samt nedbringelse af fejludbetalingerne. Udvalget blev endvidere i september 1985 bedt om at se på spørgsmålet om en omlægning af arbejdsløshedsforsikringens finansieringssystem. Denne del af udvalgets kommissorium er endnu ikke færdigbehandlet, men det forventes, at der vil blive afgivet delbetænkning om dette spørgsmål i løbet af efteråret 1986.

Den 1. maj 1986 afgav udvalget betænkning om supplerende dagpenge og fejludbetalinger, hvori udvalget foreslår en række ændringer både af administrativ og af lovmæssig karakter.

Der er i dette lovforslag kun medtaget forslag, der vedrører forenkling af reglerne med henblik på fortsat nedbringelse af fejludbetalingerne. På dette område har udvalget fortsat de overvejelser, som var iværksat af udvalget vedrørende arbejdsløsheds-kassernes fejludbetalinger (Hæstrup-udvalget, betænkning nr. 1021, september 1984). Udvalget har herunder overvejet, hvilke yderligere initiativer der er behov for, og er kommet med forslag hertil.

Samtidig med direktoratet for arbejdsløshedsforsikringens igangværende regelsanering har direktoratet drøftet forslag til en række ændringer af

de mere detaljerede regler med Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke.

Udvalget har i sin gennemgang af regelsættet koncentreret sig om de områder, hvor der er konstateret fejludbetalinger og/eller administrative problemer. Udvalget har taget sit udgangspunkt i de stikprøveundersøgelser af arbejdsløsheds-kassernes administration, som direktoratet for arbejdsløshedsforsikringen har gennemført siden 1980. Den seneste stikprøve, som indgår i undersøgelsen, er fra 1984. Dvs., at udvalget har haft forholdsvis aktuelle tal.

Det er udvalgets opfattelse, at et kompliceret og uoverskueligt regelsæt er en væsentlig årsag til fejladministrationen i kasserne. Det har derfor været afgørende for udvalget, at de foreslåede ændringer bygger på enkle kriterier, der er umiddelbart forståelige, og dermed også lettere at administrere.

Denne opfattelse er regeringen enig i, og regeringen finder det meget væsentligt, at regelforenklingsbestræbelserne fortsættes.

Lovforslaget er et led i opfølgningen af udvalgets betænkning, og omfatter de forslag, som udvalget har været enig om at anbefale for at forenkle reglerne og formindske fejludbetalingerne. De enkelte forslag karakteriseres ved at forenkle det gældende regelsæt. Forslagene tilsigter derfor – ud over at medvirke til at lette kassernes administration – at gøre regelsættet mindre kompliceret og dermed mere overskueligt og brugervenligt, hvilket regeringen finder meget væsentligt.

Det skal bemærkes, at udvalget herudover har foreslået en række administrative ændringer, som også vil medvirke til at forenkle systemet. Nedenfor er redegjort for disse administrative ændringer.

Lovændringer

1. Det foreslås, at optagelsesbetingelserne ændres, således at optagelse er betinget af mere end 300 timers arbejde inden for højst 10 uger. Optagelse som deltidsforsikret medlem kan ske på grundlag af mindst 150 og højst 300 timers arbejde inden for de sidste 10 uger.

Kontrollen med, om optagelsesbetingelserne er opfyldt, giver fortsat arbejdsløsheds-kasserne en del

administration. I 1984 blev der optaget godt 137.000 personer i systemet.

Forslaget indebærer, at der nu vil gælde et fast krav om mere end 300 timers beskæftigelse inden for 10 uger mod nu 5 ugers uafbrudt beskæftigelse. Denne ændring vil medføre en væsentlig administrativ lettelse for kasserne, da de slipper for at undersøge, om beskæftigelsesperioden har været uafbrudt.

Dette krav om uafbrudt beskæftigelse giver anledning til en del problemer for kasserne, som skal være opmærksomme på en række forhold, f.eks. om der har været en enkelt dags sygdom i perioden. Endvidere er kasserne ofte nødt til at indhente yderligere oplysninger hos arbejdsgiverne, hvilket er en belastning både for kasserne og for arbejdsgiverne. På denne baggrund finder regeringen, at der her er tale om en reel regelforenkling, der på længere sigt vil forbedre kassernes administration og medvirke til at nedbringe fejludbetalingerne.

2. Det foreslås, at optagelsesbetingelserne ændres, således at der kræves 13 ugers fuldtidsarbejde ved overflytning af et medlem fra deltidsforsikring til fuldtidsforsikring. Samtidig foreslås, at begrebet »merarbejde af tilfældig karakter« udgår for at fritage kasserne for at skulle foretage en skønsmæssig afgørelse.

Dette forslag var med i det lovforslag, som var en opfølgning af Hæstrup-udvalget (L 90). Forslaget blev dengang taget ud af lovforslaget med henblik på at kunne indgå i Bonnerup-udvalgets overvejelser.

Begrebet »merarbejde af tilfældig karakter« giver kasserne problemer. Det er vanskeligt efterfølgende at vurdere, om en stigning i medlemmets timetal var tilfældig eller af mere permanent karakter. Afgørelsen vil ofte være usikker, når der bortses fra vikaransættelse eller aflønningsarbejde. Dette medfører også en usikkerhed for medlemmet, som ofte vil være i tvivl, om et arbejde giver mulighed for overflytning eller ej.

Bestemmelsen har været nødvendig for at undgå den mulighed for misbrug, der ligger i, at et medlem skaffer sig præcis 5 ugers fuldtidsarbejde for derefter at overgå til fuldtidsforsikring.

Det foreslås derfor, at den periode, der giver ret til overflytning, gøres længere (13 uger). Dette skulle sikre, at arbejdet har en (vis) permanent karakter. Medlemmet vil herefter selv kunne vurdere om vedkommende er berettiget til overflytning, jfr. § 1, nr. 8 og 11, da der bliver tale om et helt objektivt kriterium.

Regeringen finder det væsentligt, at der her sker en forenkling, således at et skønsmæssigt begreb, der ofte giver anledning til vanskeligheder, undgås.

3. Det foreslås, at reglerne for udbetaling af dagpenge til medlemmer, der modtager social pension, forenkles. De gældende regler i § 64 er – som også påpeget i sin tid af Hæstrup-udvalget – yderst komplicerede. Særligt giver reglerne om generhvervelse af dagpengeretten anledning til vanskeligheder, idet der er fastsat forskellige perioder og forskellige krav til den mængde arbejde, der skal være præsteret. Der foreslås derfor en teknisk forenkling af reglerne. Som kriterium anvendes et skærpet arbejdskrav, som allerede i dag findes i loven, dvs. et begreb, som kasserne kender i forvejen.

Det skal bemærkes, at forslaget er en lempelse i forhold til de gældende regler, men regeringen finder det meget væsentligt, at reglerne er lette at administrere for kasserne og at de gøres mere gennemsigtige og forståelige for det enkelte medlem. Ved den foreslåede regel undgås en række skønsmæssige afgørelser.

Administrative ændringer

Der er i udvalget opnået enighed om en række forslag til ændringer, der kan gennemføres administrativt.

Arbejdsministeren har derfor anmodet direktøren for arbejdsløshedsforsikringen om hurtigst muligt at gennemføre de administrative ændringer, som et enigt udvalg har anbefalet.

1. Der vil administrativt blive foretaget ændringer i reglerne om opgørelse af »døde perioder« (dvs. perioder, som ikke tæller med ved opgørelsen af arbejdskravet, men som forlænger perioden. Man kan sige, at dagpengeretten suspenderes i denne periode. Som eksempel kan nævnes sygdom). Herefter vil den periode, hvor arbejdskravet skal være opfyldt, højst kunne forlænges med 2 år som følge af død periode, mens der hidtil kun har været en 2 års grænse for visse døde perioder, f.eks. uddannelse. I andre tilfælde har der ikke været nogen grænse for længden af døde perioder. Ved opgørelsen medregnes kun døde perioder med en varighed på over 4 uger. Den foreslåede ændring vil medføre en administrativ forenkling samtidig med, at kravet om en aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet bevares. Det vil også være en betydelig administrativ lettelse for kasserne, som helt vil kunne se bort fra kortvarige døde perioder.

2. Betingelserne for at få foretaget ny beregning af arbejdsfortjenesten skal gøres ens for medlemmerne, hvad enten de er fastlønnede eller ikke-fastlønnede. De gældende regler for ikke-fastlønnede udgør en administrativ belastning, idet kasserne skal undersøge medlemmernes beskæftigelsesforhold ud over 13-ugers perioden, hvis der konstateres fravær.

Efter forslaget skal der – dog stadig forudsat, at der ikke er foretaget en ny beregning inden for det sidste år – foretages ny beregning af arbejdsfortjenesten, når der foreligger en uafbrudt beskæftigelsesperiode på mindst 13 uger/3 måneder, incl. eventuelle syge- og søgnehelldage og lignende.

Den foreslåede ændring medfører således en ligestilling, som vil medvirke til at gøre systemet mere overskueligt for medlemmerne samtidig med, at kassernes administration lettes.

3. Opgørelsen af arbejdsfortjenesten efter de gældende regler kræver detaljerede undersøgelser og forudsætter ofte et betydeligt kendskab til det enkelte medlems aflønningsforhold. Dette skyldes primært reglen om, at overarbejde ikke kan tages med ved beregningen, dvs., at medlemmets beregningsgrundlag højst kan udgøre 40 timer i den enkelte uge.

For at opnå en administrativ forenkling har udvalget foreslået, at beregningen foretages på grundlag af maksimalt 480 timer inden for 12 uger (360 timer, hvis medlemmet er deltidsforsikret).

Samtidig foreslås, at der ved opgørelsen kan medregnes alle ferieberettigende lønbestanddele.

Denne opgørelsesmetode betyder, at de eksisterende lønsedler vil kunne anvendes som dokumentation i større udstrækning end hidtil. Opgørelsesmetoden medfører også, at der i et vist omfang kan medtages overarbejde ved opgørelsen. Disse ændringer medfører en lempelse, men vil samtidig give kasserne så væsentlige administrative lettelser, at regeringen finder, at ændringerne bør gennemføres.

4. Der er endvidere stillet forslag om, at arbejdsfortjenesten skal beregnes på grundlag af den løn, der er kommet til udbetaling i beregningsperioden.

Efter de gældende beregningsregler skal kasserne foretage beregning på grundlag af afsluttede lønperioder. Hvis der i beregningsperioden er udbetalt beløb, som er optjent forud for beregningsperioden, skal disse beløb trækkes ud af beregningsgrundlaget, inden arbejdsfortjenesten beregnes. Omvendt vil beløb, som er indtjent i bereg-

ningsperioden skulle medregnes, selv om de først udbetales på et senere tidspunkt. I disse tilfælde skal kasserne efter en periode omberegne arbejdsfortjenesten og foretage en efterbetaling til medlemmet.

Forslaget indebærer, at tillæg, der er optjent forud for beregningsperioden, men udbetalt i denne periode, medtages ved beregningen af arbejdsfortjenesten. Tillæg, der er optjent i beregningsperioden, men først udbetales på et senere tidspunkt, vil til gengæld ikke kunne medregnes.

Den foreslåede ændring medfører en betydelig administrativ lettelse for kasserne, idet et antal omberegninger undgås. Endvidere slipper kasserne for i en række tilfælde at rette henvendelse til medlemmets tidligere arbejdsgiver for at få oplyst den nøjagtige placering af optjeningsstidspunktet.

Økonomiske konsekvenser

Det skønnes, at forslagene til lovændringer i det første år vil medføre merudgifter for staten på ca. 5 mill. kr. Det bemærkes, at § 1, nr. 8 og 11 samlet skønnes at medføre en besparelse på maksimalt 5 mill. kr., mens § 1, nr. 5 og 18 medfører en merudgift på 5–10 mill. kr. Endvidere skønnes § 1, nr. 14 at medføre en merudgift på ca. 1 mill. kr. De administrative ændringer skønnes at ville medføre merudgifter på ca. 4 mill. kr.

Bonnerup-udvalget har ikke fundet det muligt at skønne over, hvor meget fejludbetalingerne kan nedbringes ved gennemførelse af de opstillede forslag.

Gennemførelsen af nærværende lovforslag vil imidlertid medføre en række væsentlige forenklinger som på længere sigt vil have en gunstig indvirkning på yderligere nedbringelse af fejludbetalingerne.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1, 9 og 10

For at blive optaget i en statsanerkendt arbejdsløshedskasse kræves idag mindst 5 ugers beskæftigelse inden for kassens faglige område med en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på over 30 timer. Ved optagelse som deltidsforsikret skal den ugentlige arbejdstid udgøre mindst 15 timer. Denne regel skal sikre, at personer, som søger optagelse, har en tilknytning til et bestemt fagområde. Det kræves, at beskæftigelsesperioden har været uafbrudt. Hvis der forekommer sygdom, ferie, søgnehelldage eller lignende i en beskæftigelsesperiode, anses

den dog ikke for afbrudt, men den samlede beskæftigelsesperiode skal i disse tilfælde have haft en varighed på 5 uger tillagt antallet af sådanne fraværsdage.

Det foreslås, at optagelse betinges af mere end 300 timers beskæftigelse inden for de sidste 10 uger. For deltidsforsikrede dog mindst 150 og højst 300 timers beskæftigelse i de 10 uger.

Ændringen medfører, at optagelsesbetingelserne forenkles, hvilket giver en administrativ aflastning af arbejdsløhedskassernes administration.

Ved ændringen undgås begrebet »uafbrudt beskæftigelse«, idet der alene skal tages hensyn til det faktiske antal arbejdstimer i perioden, uanset forekomsten af sygdom, søgnehellidage og lignende. Kasserne undgår derfor i en række tilfælde at skulle indhente detaljerede oplysninger om medlemmernes beskæftigelse dag for dag, samt supplerende oplysninger om beskæftigelsen ud over 5-ugers perioden.

Samtidig er perioden gjort længere for at sikre, at der fortsat er en rimelig tilknytning til et bestemt fagområde.

Personer med flere kortvarige arbejdsforhold vil have lettere ved at opfylde optagelsesbetingelserne.

Det skal bemærkes, at formuleringen af nr. 9, svarer til den gældende formulering i § 41, stk. 1, nr. 3 b. I overensstemmelse med fortolkningen af § 41, skal det arbejde, som nævnes i § 67, stk. 1, nr. 2 være på mindst 10 uger for at berettige til optagelse.

Som en konsekvens af ændringen af § 67 ophæves § 68, stk. 2.

Til nr. 2

Det foreslås at give direktøren for arbejdsløshedsforsikringen mulighed for at fastsætte de nærmere regler om optagelsesbetingelserne.

Direktoratet for arbejdsløshedsforsikringen er igang med 1. etape af regelsaneringen. Det har i forbindelse med dette arbejde vist sig, at der er behov for en bemyndigelsesbestemmelse, således at direktoratet ved regelfastsættelse får mulighed for at gøre optagelsesreglerne lettere administrerbare, herunder specielt afgrænsningen af lønmodtagere over for selvstændige.

Dette vil samtidig give direktoratet mulighed for at samle reglerne om optagelse i en bekendtgørelse om lønmodtagere og en om selvstændige.

Til nr. 3

Ændringsforslaget er redaktionelt og skyldes ændringen i § 64, jfr. nr. 5.

Til nr. 4

Det foreslås, at revisionsklausulen ophæves, da det er uhensigtsmæssigt, at nærmere regler skal fastsættes for 3 år ad gangen.

Reglerne vil i øvrigt altid kunne tages op til revision, hvis der er behov for det.

Til nr. 5 og 18

Efter de gældende regler kan dagpenge til et medlem, der modtager en social pension, i løbet af 12 måneder i træk højst udbetales med beløb, som sammenlagt svarer til dagpenge for i alt 78 dage. Når retten til dagpenge således er opbrugt, gælder der skærpede krav for generhvervelse af dagpengereetten. Der anvendes til bedømmelse heraf regler, der fastsætter forskellige perioder og forskellige krav til den mængde arbejde, der skal præsteres inden for perioden. Administrationen bliver derfor yderst kompliceret.

Det foreslås, at reglerne om det såkaldt »skærpede arbejdskrav«, der gælder for medlemmer, der under ledighed har bibeskæftigelse ved selvstændig virksomhed, overføres til medlemmer, der modtager en social pension. Herefter skal arbejdskravet, jfr. arbejdsløshedsforsikringsloven § 55, være opfyldt inden for en periode på 18 måneder i stedet for mod nu 3 år.

Udover den begrænsning i dagpengereetten, der ligger i det skærpede arbejdskrav, skal 78-dages reglen efter forslaget opretholdes. Der er imidlertid også her tale om en forenkling, idet loftet nu foreslås udformet som et årligt dagpenge maksimum i stedet for en løbende 12 måneders periode. Det vil sige, at kassen skal anvende kalenderåret, således at man ikke længere behøver at gå fulde 12 måneder tilbage for at konstatere om 78-dages reglen er overholdt. Samtidig er der tale om en mindre lempelse for medlemmerne, idet der nu er mulighed for at have 78 dage i det foregående år og 78 dage umiddelbart efter i det nye år.

Forslaget indeholder desuden en væsentlig lempelse for medlemmerne, idet det indebærer en ophævelse af reglen om, at dagpenge, der er modtaget i de sidste tre måneder før pensionen begynder at løbe, skal medtages ved beregningen af, om retten til dagpenge er opbrugt.

Der er tale om en betydelig forenkling for kasserne, idet de efter forslaget ikke længere skal tage et medlems rådighed op til konkret vurdering, fordi medlemmet modtager en social pension, men kan afgøre dagpengereetten ud fra helt objektive kriterier.

Til nr. 6

Som en konsekvens af ændringsforslaget i § 1, nr. 5 foreslås, at § 64, stk. 3, ophæves. Den gældende § 64, stk. 3, omhandler muligheden for at generhverve den ret til dagpenge, som medlemmet har mistet, fordi den pågældende har modtaget både pension og dagpenge i en længere periode.

Da retten til dagpenge for medlemmer, der har en social pension, nu gøres betinget af et »skærpet arbejdskrav«, vil der altid være en automatisk generhvervelsesret, idet medlemmet altid vil være berettiget til dagpenge (påny), når medlemmet (igen) opfylder det skærpede arbejdskrav. Det skal bemærkes, at medlemmet kun vil være berettiget til en 78-dages periode i et kalenderår. Det er derfor ikke nødvendigt at bibeholde de udviklede regler i § 64 for generhvervelse af dagpenge.

Der vil dog kunne opstå et overgangsproblem, idet reglerne for generhvervelse af dagpenge efter § 64 kan være en skærpelse for enkelte medlemmer, hvilket skyldes, at reglen nu skal gælde i flere situationer, og at reglen bliver mere firkantet. Med hensyn til overgangsproblemerne henvises til § 2.

Til nr. 7

Ændringsforslaget er redaktionelt.

Til nr. 8 og 11

Der kræves idag 5 ugers fuldtidsarbejde for at overgå fra deltids- til fuldtidsforsikring. Merarbejde (på fuld tid) af tilfældig karakter tælles ikke med ved beregning af de 5 uger.

Det foreslås, at der ved overflytning fra deltids- til fuldtidsforsikring altid kræves 13 ugers beskæftigelse på fuld tid, uanset om arbejdet er merarbejde af tilfældig karakter.

Ændringen medfører, at overflytningsreglerne forenkles, hvilket giver en administrativ aflastning af arbejdsløshedskassernes administration.

Ved ændringen undgås begrebet »merarbejde af tilfældig karakter«, idet overflytning altid skal ske, når den deltidsforsikrede har haft 13 ugers beskæftigelse på fuld tid.

Det vil sige, at reglerne gøres objektive og de vanskelige skønsmæssige afgørelser undgås.

Endvidere forlænges perioden fra 5 til 13 uger. Der henvises i den forbindelse til de almindelige bemærkninger. Det skal dog bemærkes, at ændringen medfører, at der i hver af de 13 uger skal være mere end 30 timers beskæftigelse.

Til nr. 12 og 13

Ændringsforslagene er redaktionelle.

Til nr. 14

Det foreslås, at § 69 ophæves. Den gældende regel er begrundet med et ønske om at sikre, at dagpenge kun udbetales til medlemmer, for hvem deltidsarbejdet er af væsentlig økonomisk betydning. Reglen anvendes idag primært i tilfælde, hvor »andet erhverv« er bibeskæftigelse ved selvstændig virksomhed. På dette område gælder der idag særskilte regler. Disse regler omfatter såvel fuldstidsforsikrede som deltidsforsikrede medlemmer, og der er derfor ikke særlige grunde til at opretholde begrænsningen i § 69 for de deltidsforsikrede medlemmer.

Endvidere kan administrationen af § 69 give anledning til fortolkningstvivl, fordi afgørelsen efter bestemmelsens ordlyd skal træffes på grundlag af andre kriterier end efter reglerne om selvstændigt bierhverv. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

Til nr. 15

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at overflytningskriterierne gøres objektive, jfr. § 1, nr. 8 og 11. For at fortsætte denne linje vil det mest nærliggende være udelukkende at se på forsikringskategorien, når det skal afgøres, om et deltidsforsikret medlem kan vægre sig ved at overtage et anvist arbejde af større omfang end deltidsarbejde. Herefter må medlemmets ønske om status som deltidsforsikret respekteres. På denne baggrund foreslås bestemmelsen ophævet.

Til nr. 16

Ændringsforslaget er redaktionelt.

Til nr. 17

Ændringsforslaget er redaktionelt og skyldes ændringen i § 74, jfr. nr. 18.

Til nr. 19

Ændringsforslaget er redaktionelt.

Til § 2

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. september 1986.

Det foreslås dog, at der indføres en overgangsregel, således at personer, der på lovens ikrafttrædelsestidspunkt modtager en pension, kan vælge at opfylde de hidtil gældende regler indtil 1. september 1987. Dette skulle sikre, at den nye regel ikke medfører en pludselig skærpelse for nogle af de personer, der modtager en pension. Det skal bemærkes, at ændringsforslaget i de fleste tilfælde vil medføre en lempelse.